

Eduard Larsen: Ogsaa jeg skal paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Fremme. I og for sig havde ogsaa jeg troet, at det ikke vilde være nødvendigt at lade det gaa til Udvalg. Da det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) lyste efter, i hvilket Omfang man kan tænke sig denne Lov eventuelt blive benyttet, har jeg — for øvrigt ved egen Foranledning — fremskaffet en Statistik, som allerede viser noget i den nævnte Retning, men som dog mere har Karakteren af en Stikprøve end af en egentlig fyldestgørende Besvarelse af Spørgsmaalet. Københavns Grundejerforening, der tæller 3,200 Medlemmer, har nemlig til disse udsendt Spørgeskemaer vedrørende Prioriteter, der er opsagte til Juni Termin eller senere. Den har modtaget 915 Svar; de 119 af disse gaar ud paa, at vedkommende har faaet Opsigelse, og af disse er igen de 9 Opsigelser af første Prioritet. Disse sidste skal jeg foreløbig lade ude af Betragtning og i Øjeblikket kun beskæftige mig med de resterende 110 Opsigelser. Det har nu imidlertid vist sig, at der har kunnet opnaas en Ordning med Hensyn til de 29 af disse Opsigelser, og der bliver saa 81 tilbage; det vil sige, at af de indkomne Besvarelser gaar de 9 pCt. ud paa, at der er opsagt Prioriteter, hvilket bliver $2\frac{1}{2}$ pCt. i Forhold til de 3,200 Medlemmer, som Stikprøven angik. Hvis man spørger, hvad dette betyder for Grundejerstanden, bliver Svaret, at da det samlede Antal Ejendomme i København — og kun der og i den nærmeste Bydel, altsaa Frederiksberg, virker denne Forening — er 20,900, betyder disse $2\frac{1}{2}$ pCt., at for ca. 470 Ejendommers Vedkommende er der opsagt en eller maaske flere Prioriteter. Sammenholder man dette med, at der her kun er Tale om København, ikke om Købstæderne og ikke om Landet, vil man se, at selv om ogsaa nogle Prioriteter bliver ordnet inden Juni Termin, kan det meget let ske, at flere Hundrede Prioriteter bliver ledige, og det kan komme til at dreje sig om en ret stor Kapital, hvilket jeg straks skal komme tilbage til.

Til Belysning af den Kalamitet, der i saa Tilfælde kan ramme Samfundet, kunde man maaske nævne de Folk, som er knyt-

tede til dette Erhverv eller denne Bedrift, og det er jo ikke blot Grundejerne, men ogsaa deres Viceværter, deres Gaardmænd o. s. v. Det er en hel Del Folk, men dog ikke noget stort Antal. Derimod er det klart, at hvis flere af disse Ejendomme skulde komme til Tvangsauktion, vilde de Prioriteter, der staar efter den, der er opsagt, og som ikke har kunnet blive betalt, være udsatte for Vanskeligheder; saaledes at Ulykken kom til at strække sig til større Kredse. Endelig maa man vel sige, at en større Ulykke paa dette Omraade vilde kunne skabe Tvivl om Realkreditens Paalidelighed i Danmark. Ogsaa af denne Grund vilde det være heldigt at undgaa disse Forhold. Men for øvrigt vil selve det økonomiske Samfund — efter den Stikprøve, her er taget — sikkert have en afgørende Interesse i Sagens Ordning, idet de omtalte $2\frac{1}{2}$ pCt. har faaet opsagt et Beløb af $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Anvender man denne Maalestok paa det samlede Antal Ejendomme i København og nærmeste Bydel, 20,900, vil man se, at dette Tal, $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., ved Juni Termin former sig som en Sum paa ca. 10 Mill. Kr., hvis Forholdene helt igennem er ensartede, og det vilde altsaa være den Sum, som Samfundet i det givne Øjeblik skulde stille til Disposition, hvis disse Penge blev opsagt og Opsigelsen blev gennemført. Selv om det nu skulde vise sig, at nogle Prioriteter blev ordnet, vil man dog være udsat for, at det kommer til at dreje sig om nogle Millioner, hvortil saa kommer Tallet fra Købstæderne og fra Landet. Det er altsaa ikke nogen ringe Sum, som der kan blive Tale om at gøre disponibel i det givne Øjeblik. Derfor maa denne Lov i Virkeligheden erkendes for at være paakrævet, og jeg vil henstille til det ærede Medlem fra Bjerre, om f. Eks. disse faa Oplysninger, jeg her har givet, ikke kunde være tilstrækkelige til at berolige det ærede Medlems Samvittighed, saaledes at vi ikke behøvede at lade Lovforslaget gaa i Udvalg. Men jeg skal naturligvis ikke i mindste Maade beklage mig over, at dette sker.

Med Hensyn til den praktiske Ordning af Sagen synes Forslaget mig at have truffet det rette, idet der er givet Debitorerne en Forhaandsret. De skal ikke vente paa,